

22120243

ROMANIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
ROUMAIN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
RUMANO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 10 May 2012 (morning)

Jeudi 10 mai 2012 (matin)

Jueves 10 de mayo de 2012 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.
- The maximum mark for this examination paper is *[25 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[25 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[25 puntos]*.

Comentați **unul** dintre următoarele pasaje:

1.

La un examen de bacalaureat, președintele, când auzi din ce oraș sunt, a reflectat:

„Trebuie să aveți un profesor admirabil acolo, încă tânăr, coleg cu mine de facultate. Au trecut 15 ani de atunci, nu l-am mai văzut, dar mi-l aduc aminte bine; era cel mai inteligent dintre noi toți, cel mai vioi, cel care înțelegea mai ușor, era nerăbdător să știe tot mai mult, avea totdeauna ceva de remarcat și fără să fie deloc farseur. Mititel, brunet, cu niște ochelari mai mari ca dânsul, în perpetuă agitație, zbatându-se (căci era sărac) să meargă în străinătate, să învețe mai mult, căci nu-l mai putea mulțumi ce găsea aici. Pe atunci era și suplinitor la o școală din București. Mi s-a spus că trepidau băieții de bucurie la lecțiile lui, avea talentul să le întrețină veșnic curiozitatea, să fie mereu glumeț cu ei (dar de bună calitate), camard, inventiv, niciodată monoton sau plictisitor. Asta nu-l împiedica să fie față de leneși foarte strict, să nu admită nicio complezență și nicio interveție la sfârșitul anului. Vorbesc de domnul Marcu.”

De domnul Marcu îmi vorbea! Și eu, care eram convins că face vreo confuzie, dar îl lăsam să vorbească, fiindcă mă îndrăgostisem de portretul improvizat. Vra să zică așa era domnul Marcu în tinerețe!

Acum domnul Marcu e un om între două vârste, s-a îngrășat, are bărbie și burtă, ochelarii, la forma lui nouă, nu mai par așa de importanți, poartă întotdeauna umbrelă, și, cum e bolnăvicios, se păzește mereu de curent. Face politică, a schimbat vreo două partide, a fost chiar director la un internat, sub un regim amic [...]. Cu toate că acum ar fi în stare, n-are curajul să meargă în străinătate, căci nu poate, ca odinioară, să trăiască oricum, are mici tabieturi, greutăți familiale, spaimă înaintea unei hotărâri prea deosebită de viața zilnică și a luat obiceiul dascălilor de a se consola cu: „las' la anul”. [...]

În cancelarie ia parte la discuțiile cele mai zadarnice, face, ca și ceilalți, spirite umile, când explică ceva caută aprobarea oricui și se mulțumește cu ea, nu se revoltă niciodată, nu-i vine să țipe de viața de acolo, care se scurge mediocru și cu mici combinații. [...] În clasă se ocupă, dar fără frenezie, plictisit de fleacurile pe care trebuie să le explice, și la sfârșitul anului lasă corigenți pe câțiva nevolnici, dacă nu e rugat pentru cineva în mod special, și se mulțumește, când face favoruri, pentru liniștea lui sufletească, de care are încă nevoie, cu teoria care salvează scrupulele tuturor dascălilor: „Notele sunt, în definitiv, așa de arbitrar!” [...]

Și, gândindu-mă la domnul Marcu, m-a cuprins o nespasă milă de toți aceia (și mi-e groază pentru mine) care pornesc vijelios să transforme lumea, și apoi, încet-încet, admit orice, suportă orice, își tocesc spiritul critic, îmbătrânesc, capătă tabieturi, nu mai sunt la curent, nu se mai ocupă în școală, căci totul li se pare prea greu, victime ale mediului înconjurător, în țara aceasta în care nu-i nicio dreptate, în care tembelismul ne face să suportăm pe orice caraghios ajuns în locuri importante, revoltându-ne, dar pentru scurtă vreme, mulțumindu-ne să numărăm prostiile spuse și făcute, să apostrofăm între patru pereți necinștea, și, suprema noastră tragedie, fiind inteligenți, să vedem clar ce se petrece cu noi.

Anton Holban, *Parada dascălilor* (1932)

- Cum contribuie antiteza la construirea sensului în text?
- Comentați tipul de limbaj pe care autorul îl folosește pentru a-l prezenta pe domnul Marcu.
- În ce mod epitetele fizice și morale contribuie la crearea sensului?

2.

Luna

Noapte, tu ești sclava neagră a veciei, iară eu
Sunt regină. De pe tronul întunericului tău,
Revărs valuri de lumină; ș-un popor întreg de stele
Furnică-n razele mele.

- 5 Fără mine, neștiută, vecinic ai fi pribegit,
Ca un ghem de întuneric dat de-a dura-n nesfârșit.
Umilită, pleacă-ți fruntea și-naintea mea te-nchină
Noapte, sunt a ta regină.

Noaptea

- 10 Lună, tu ești sclava albă, fulg ursit în veci să meargă.
Eu, mai veche decât vremea și decât lumea mai largă,
Neclintită-s, și nici cuget că-n cuprinsul țării mele
Furnică popor de stele.

- Și de n-aș fi eu să-mbrobod fața ta-n ștergar cernit,
15 Dacă n-aș fi-ntuneacoasă, tu în veci n-ai fi lucit.
În genunchi dar, a mea poală pleacă-te a-mi săruta
Lună, sunt regina ta!

Alexandru Vlahuță, „Luna și noaptea”, *Poezii* (1892)

- Cum contribuie ritmul și rima utilizate de autor la crearea sensului poetic?
  - Discutați modul în care sunt distribuite comparațiile în poem și rolul lor.
  - În ce scop credeți că autorul alege să structureze poemul în acest fel?
-